

Love Dolls v Lutkovnem gledališču Ljubljana

Ljubezen skozi penasto gumo

LGL bo novo gledališko sezono začelo nocoj s predstavo za odrasle v režiji Duda Paiva – O njem, ki mu je ljubša bližina lutke kot človeka

»Prepovedano za Otroke!« piše tako rekoč na vseh straneh predstave Love Dolls (Lutke za odrasle), ki jo je v LGL postavil brazilski, a že dolgo na Nizozemskem živeči plesalec in lutkar Duda Paiva. »Če s kom, potem bomo delali z njim,« so pred časom sklenili v LGL, ko so se odločali za projekt s tujim ustvarjalcem. Paiva je eno največjih imen sodobnega lutkarstva, pred tremi leti se je udeležil ljubljanskega festivala Lutke in prejel veliko nagrado za predstavo Angel, vmes postavil devet odrskih projektov in se vrnil. Tokrat je (v koprodukciji z njegovo Dudapaiva Company) nastala radikalna predstava, ki govori o alienaciji, odsotnosti komunikacije, sodobnem človeku, ki mu je ljubša bližina neživega bitja kot človekova podoba. Govori torej tudi o lutki, v katero lahko nekdo usmerja svoje sanje in celo ljubezen.

Slišati je, da so bili igralci na prvi vaji za predstavo šokirani. Kaj ste jim rekli?

Da bomo delali predstavo o lutkah za odrasle, lutkah za potešitev moških potreb. Predstavo o seksu.

In kakšen je bil odziv?

Bili so vznemirjeni. Toda na pozitiven način. Projekt se jim je zdel izzivalen.

V Ljubljano ste prišli pravzaprav s povsem izdelano idejo o predstavi, ki govori o spolnih nadomestkih za ženske. Lutkah, ki jim Slovenci pravimo »micke«.

Pred časom sem si ogledal dokumentarno oddajo BBC z naslovom Love Dolls in zelo me je vznemiril socialni položaj ljudi, ki so tako osamljeni in nezmožni za partnerstvo s človeškim bitjem, da ženske prijateljice zamenjajo za lutke prijateljice. Zame je bila prav posebno zanimiva vzporednica med resničnim življenjem in lutkovnim gledališčem. Tudi jaz sem ljubitelj lutk in imam rad lutke, a to je vendarle nekaj povsem drugega kot ljubiti lutke na človeški način. Tu se je začelo moje raziskovanje. Predstava ponuja razmislek o človeškem obnašanju. Gre za kombinacijo lutk in plesa. Od nocoj do sobote boste v lutkovnem gledališču lahko gledali temno komedijo o seksu in človekovem obnašanju. A vse bo izvedeno na zelo eleganten način. In z živo odrsko glasbo.

Predstava ima več podnaslovov: Plesna ekstravaganca, parada popularne glasbe, lepega vedenja in alternativnega ljubljenja.

Dogaja se namreč v klubu hotela za lutke. Mislim sem, da sem si izmislil nekaj povsem originalnega, nekaj, kar nikjer ne obstaja. Potem pa sem pred meseci dni na internetu

zagledal oglas za japonski hotel z »love dolls«.

Nisem hotel pretiravati, s seksualnimi oglasi, vulgarnostjo in praznostjo seksa nas bombardirajo vsepovsod. Zato v naši predstavi nič ni vulgarnega, nič eksplicitnega, vse je eno samo hrepenenje, zape-ljevanje.

Toda otrokom je ogled kljub vsemu prepovedan.

Mislim, da bo ta predstava največ povedala tistim nad tridesetim letom starosti, najstniki bi bili morda razočarani, na televiziji vidijo veliko več. Naša predstava je bolj prefinjena.

Kako odgovorite skeptikom, ki menijo, da taka tematika ne sodi v lutkovno gledališče?

To je vendar najboljši prostor. Tu so profesionalci, ki so lutkarji in igralci hkrati. V dramskem gledališču bi lahko videli skorajda isto kot na televiziji. Naš pristop je drugačen: lutke oživijo, ker in ko jih oživijo igralci.

In lutke niso kopije pravih »igračk«?

V moji gledališki skupini vedno delamo s penasto gumo, zelo mehko peno, naš ustvarjalni moto je: Kri, ki se pretaka v venah iz penaste gume. Kot plesalec moram imeti material, ki je elastičen in se prilaga mojemu gibanju in tako postane podaljšek mojega telesa. Tak je pristop tudi v tej predstavi. Pravih lutk za odrasle nisem hotel uporabiti, ker bi bila to imitacija realnosti, jaz pa ustvarjam nekaj umetniškega, premišljujem o prihodnosti tega fenomena, o ljudeh, kaj se dogaja v njih, da se odločijo ljudi zamenjati za lutke. Marsikdo reče, da so to čudaki, a jaz ne obsojam nikogar,

končno gre za ljudi, ki ljubijo. Ljubijo pač lutke.

Navsezadnje le govorimo o ljubezni!

Ne, gre za razmislek o ljubezni, idejo ljubezni ... Najnovejši izdelki lutk so izvrstne kakovosti, vedno bolj so podobni človeški podobi, ljudje pa so vedno bolj osamljeni in niso sposobni človeških stikov.

Kakšen režiser je Duda Paiva, ko ni igralec, ko ni solist, ko ni vse v enem?

To je moja druga predstava, ki jo režiram. Do igralcev sem zahteven, vem, o čem bi rad pripovedoval, po drugi strani razvijam svojo tehniko kombinacije plesa in lutkarstva ... Videli boste, da gre za nekakšno plesno gledališče in igralci so se odlično znašli. Novo je samo, da sem v tej predstavi uporabil lutke, ki so lahko žive kreature ali neživi objekti. Gre za nekakšno igro oživljanja in odvzemanja življenja. Igralec je hibrid, pol lutka pol igralec. Vodi lutko in je hkrati svoj karakter, dva svetova sta v enih možganih in simultano se izmenjujeta.

To temo ste torej obdelali.

Morda bi rad naredil še predstavo o lutkah za ženske. A za to je še čas, naša družba je zelo mačistična.

Kaj je za vas gledališče?

Interakcija med igralcem in publiko, komunikacija, ki poteka z odra v dvorano in nazaj. Šele občinstvo mi pove, da je lutka živa. Predsodki, da je lutkovno gledališče ustanova za otroke, so bili in bodo. Toda ko gledaš predstavo z lutkami, srečaš otroka v sebi. Z lutkami si dovolimo biti trapasti in neumni, pa četudi govorimo o zelo resnih temah, ki niti malo niso otročje.

TANJA JAKLIČ

Stran / Page: 19

Doseg / Reach: 155000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 410 cm2

2 / 2

DUDA PAIVA MED VAJO – Love Dolls: scenarij in režija Duda Paiva, dramaturgi-ja Jaka Ivanc, glasba Allan Segall, oblikovanje luči Hans C. Boer, likovna za-snova lutk Duda Paiva, izvajalci glasbe Urša Pavlovčič, Rok Felicjan, Marko Ju-rečič, igrajo Miha Arh, Polonca Kores, Maja Kunšič, Iztok Lužar, Gašper Mal-nar, Martina Maurič Lazar, Nina Skrbinšek/Augusto Valença.